

Levice ve Francii otevřeně zneužívá zákony země k cenzuře konzervativců v tisku a k vyhrožování žurnalistům pokutami a žalářem

- CZ24 News | 11. prosince 2020

FRANCIE: Levice ve Francii otevřeně zneužívá zákony země k cenzuře konzervativců v tisku a k vyhrožování žurnalistům pokutami a žalářem, píše Oliver Bault

Ač levice protestuje proti kontroverznímu francouzskému Zákonu o globální bezpečnosti, tak jsou poněkud z minulosti zatíženi podporou kampaní a zákonů na zadušení svobody slova ve Francii a na ničení zpravodajských platforem konzervativců.

Zákon o globální bezpečnosti, který už prošel francouzským národním shromážděním, v sobotu vyvolal mezi krajně levicovými násilí se zběsilými útoky na policisty. Dvašedesát policistů bylo zraněno a během tzv. „pochodů za svobodu“ po celé Francii bylo zatčeno 81 protestujících. V pondělí francouzská vláda oznámila, že přepíše nejkontroverznější paragraf tohoto zákona, který měl zakazovat publikovat obrázky či videa policistů ve službě, které lze identifikovat, pokud má ta publikace zlé úmysly.

Část opozice, zvláště z levice a krajní levice, v tom vidí útok proti svobodě referovat o policejní brutalitě. V pravicovém politickém spektru byla vůdkyně Národní obrody Le Pen k zákonu daleko méně kritická, ale poukázala, že už existující zákony poskytují policistům dostatečnou ochranu soukromí a osobní bezpečnosti, přinejmenším teoreticky. Ty zákony se však nikdy neuplatňují, řekla

s otázkou, zda by soudy vůbec řádně uplatňovaly dodatečnou ochranu zavedenou novým Zákonem o globální bezpečnosti.

Nové obavy levice o svobodu tisku vyvolávají u francouzských konzervativců obavy. Ve skutečnosti ti sami, kteří tak hlasitě protestovali proti zákonu na ochranu policistů, tleskali, když se krajně levicovým spícím obrům nátlakových skupin podvolily společnosti jako francouzský maloprodejce sportovních potřeb Décathlon a italský výrobce Nutelly, čokolády a konfekce Ferrero a další rozhodli stáhnout své reklamy z kanálu CNews TV potud, pokud bude CNews zvát pravicové konzervativní hlasy, jako je renomovaný spisovatel a komentátor Éric Zemmour.

Éric Zemmour, snad nejpopulárnější konzervativní myslitel Francie, byl v minulosti pokutován za vyjádření svého názoru na imigraci

Décathlon už stáhl své reklamy z jiných pravicových mediálních kanálů, jako je týdeník Valeurs Actuelles a konzervativní weby jako Boulevard Voltaire. Bohužel pro svobodu tisku a pluralismus médií ve Francii nejsou Décathlon a Ferrero izolovanými případy. Valerur Actuelles před rokem vydal velmi dlouhý seznam společností, které už ve Francii pozitivně odpověděly na požadavky krajní levice, aby nepublikovaly v konzervativních, pravicových mediálních kanálech, a tak tyto kanály zbavily kriticky důležitých zdrojů příjmů.

A to není jediný problém, který má Francie se svobodou tisku. Francie počínaje Plevenovým zákonem 1972 zavedla unikátní soustavu zákonů umožňující myriádám státem financovaných, levicových neziskovek, aby pohnaly k soudu kohokoliv, kdo říká něco, co oni považují za rasistické, revizionistické, homofobické nebo to označí za „nenávistnou mluvu“ z jakýchkoliv jiných důvodů. Tyto zákony během let dotlačily žurnalisty, přinejmenším v Evropě, k nepřekonatelné úrovni sebe-cenzury. Ti, kdo nedodržují očekávané standardy politické korektnosti, vědí, že mohou čekat nákladný a čas marnící procesy a občas dostat těžkou pokutu nebo žalář.

V září dostal od francouzského soudu Éric Zemmour pokutu 10 000 € za svůj projev na loňském „Konventu pravice“. Zemmourův projev média mainstreamu tvrdě kritizovala a dohnala zpravodajský LCI k omluvě za vysílání tohoto projevu. Zemmour zdůrazňoval hrozbu představovanou současnou aliancí liberálních totalitářů s islamistickými totalitáři, který srovnával s paktem Ribbentrop-Molotov mezi nacistickým Německem a komunistickým Ruskem. Cílem ke zničení pro obě tyto značky

totality, zdůrazňoval, je v první řadě bílý, heterosexuální, katolický francouzský muž a z francouzského státu se stal nástroj v rukou těch, kdo chtějí zničit národ a nahradit Francouze jinými lidmi, kteří o nás mluví jako o cizí civilizaci. Francouzský soud považoval vyjádření takového rozlišování mezi Francouzským lidem evropského původu a francouzskými muslimy za představující podněcování náboženské nenávisti.

Plevenův zákon 1972 proti „rasistické“ mluvě (který v praxi následně využívali k potlačování jakékoliv kritiky imigrace nebo islámu) byl pouze prvním z celé série takových zákonů. Od té doby nové zákony určily tvrdší tresty a rozšířily zakázanou mluvu na ty, kdo zpochybňují genocidu páchanou nacistickým Německem proti Židům, tureckou genocidu proti Arménům, kohokoliv popírajícího, že evropský obchod s otroky byl zločinem proti lidskosti, a jakkoliv „diskriminující“ mluvu vůči rase, náboženským skupinám nebo komunitám LGBT atp.

Neziskovky mohou pohnat za takové slovní zločiny na veřejnosti kohokoliv včetně politiků a žurnalistů před soud. Tato ustanovení zákona odlišují Francii od všech ostatních zemí, kde takové akce obvykle mohou dělat pouze státní zastupitelé. Tudíž i když vědí, že nepodněcují nenávist a neporušují zákon, musí být francouzští žurnalisté a politici být opatrní, pokud nechtějí strávit roky obhajobou v soudních řízeních.

Přesto všechno v první Zprávě o vládě zákona v kapitole o „Pluralismu médií“ předložené letos (která by měla sloužit jako základ pro nový mechanismus vlády zákona) se Evropská komise rozhodla nekritizovat Francii, nýbrž Polsko a Maďarsko, kde je pluralismus médií a svoboda vyjadřování žurnalistů daleko větší než ve Francii. Evropská komise se o Francii zmínila velmi krátce ohledně „určitých případů fyzických hrozeb a útoků“ proti žurnalistům, ale nezmínila, že konzervativní kanály v této zemi mají v podstatě už roky náhubek.

Francie je unikátní i v jiných ohledech, což dokládá skutečnost, že někteří žurnalisté musí žít pod bedlivou policejní ochranou. Příkladem takového případu je bývalá žurnalistka Charlie Hebdo Zineb El Rhazoui, která už dlouhé roky žije pod neustálou policejní ochranou, protože za svou kritiku islámu dostává nesčetné hrozby smrti.

Dalším tématem, které ve Francii vyžaduje, aby si dávali pozor, co říkají, jsou potraty. V říjnu při diskusi o možném prodloužení zákonné lhůty pro žádost o interrupci z 12 týdnů těhotenství na 14 týdnů těhotenství ukázala aktivistka za život Virginie Marcier na CNews v pořadu obrázků 14týdenního dítěte a poskytla faktický popis toho, jak výkon interrupce opravdu vypadá. Odpověděl jí její odpůrce a advokát za potraty: „Dovolte mi, abych vám připomněl, že ve francouzském právu existuje zločin maření potratu. To, co jste právě řekla, a ty obrázky, které jste ukázala, by snadno mohly naplnit skutkovou podstatu tohoto trestného činu.“

V Maďarsku, stejně jako ve Francii, je interrupce na požádání legální do 12 týdnů těhotenství. V létě jsem se ptal maďarské aktivistky za život Lidii Meuwissen, zda by mohla své názory přednést v maďarském médiu, a ona mi řekla: „Ano, mluvila jsem o tom v televizi několikrát a jsou účasti k takovým diskusím otevřené... Nejsme moc vidět, ale naše situace je nejspíš lepší, než situace aktivistů za život v Západní Evropě.“

Autor: OLIVIER BAULT

Překlad: reformy.cz

Zdroj:

<https://rmx.news/article/commentary/france-s-unique-laws-strangle-press-freedom-and-target-conservatives>